

UW BRIEF VAN

UW REF

ONZE REF

DATUM 18.06.2021

BIJLAGE(N) -

CONTACT PATRICK WATERBLEY

E-MAIL: Patrick.Waterbley@health.fgov.be

Ter attentie van de Hr. Frank Vandenbroucke
Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid

BETREFT : Belgische erkenning van een professionele stage in een andere Lidstaat van de E.U. waar geen specifieke reglementering bestaat voor het betrokken medisch specialisme – advies Hoge Raad Artsen ¹ tot aanpassing van art 11 M.B. 23.04.2014.

Geachte Heer Minister,

Het artikel 55 van de E.U. Richtlijn Beroepskwalificaties 2005/36/EC ² bepaalt dat België professionele stages in een andere Lidstaat moet erkennen bij het toekennen van een Belgische beroepskwalificatie.

België kan wel een redelijke maximale duurtijd van buitenlandse stages opleggen, waardoor er tijdens een stageplan voldoende ervaring in de gezondheidszorg van ons land gegarandeerd blijft. Daarnaast moet ons land richtlijnen publiceren over de organisatie en erkenning van dergelijke stages in een andere Lidstaat in het bijzonder over de rol van de buitenlandse trainer, supervisor of stagemeester.

Deze relatief open normering in de Richtlijn, werd omgezet in Belgische wetgeving door het artikel 11 van het M.B. 23.04.2014 ³.

Dit artikel geldt (enkel) voor Belgische niveau 2 titels en bepaalt ondermeer dat:

- de supervisor of de structuur uit de andere Lidstaat erkend moet zijn overeenkomstig de wetgeving/reglementering van het gastland
- de duurtijd van de stage in de andere Lidstaat voor niveau 2 titels maximaal één derde van het totale stagetraject kan bedragen.

Er moet een overeenkomst afgesloten worden tussen de coördinerend stagemeester, de kandidaat in professionele vorming en de buitenlandse supervisor of structuur die genotificeerd wordt bij de FOD Volksgezondheid.

Het Groothertogdom Luxemburg meldde eind 2020 problemen met deze criteria, omdat deze Lidstaat enkel voor een beperkt aantal disciplines (neurologie, medische oncologie en huisartsgeneeskunde) reeds een eigen wetgeving/reglementering heeft ontwikkeld.

Voor ander medische disciplines kan dus moeilijk voldaan worden aan het criterium dat de supervisor er moet erkend zijn door de autoriteiten van het Groothertogdom.

¹ Hoge Raad van artsen-specialisten en van huisartsen.

² RICHTLIJN 2005/36/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (Voor de EER relevante tekst) (PB L 255 van 30.9.2005, blz. 22)

³ M.B. 23 april 2014 tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten, BS 27 mei 2014.

Daarnaast wordt gevraagd om afwijkingen toe te staan aangaande de maximale duurtijd van één derde van het stagetraject, met een specifieke vraag voor arbeidsgeneeskunde. Jonge artsen uit het Groothertogdom volgen dikwijls een opleiding geneeskunde aan een Belgische universiteit en zouden dan verkiezen de professionele stages arbeidsgeneeskunde volledig in het Groothertogdom te lopen met het oog op een Belgische kwalificatie.

De eerdere en lange Belgische ervaring met professionele stages in het Groothertogdom Luxemburg is heel positief. De Hoge Raad Artsen bracht op 13 juni 2019 reeds een advies uit waar opgeroepen werd voor een zeker pragmatisme.

Op zich zijn de criteria van artikel 11 van het M.B. 23.04.2014 heel verantwoord. Zo bepaalt het Groothertogdom Luxemburg zélf in de bestaande wetgeving/reglementering dat de buitenlandse stagemeeester door de autoriteiten van het gastland moet erkend zijn⁴. De maximale duurtijd van de stage van één derde van het volledig stagetraject voor Belgische niveau 2 titels is ruim.

De Hoge Raad Artsen bracht op 10 juni 2021 volgend advies uit tot aanpassing van art. 11 van het M.B. 23.04.2014. Dit advies geldt uiteraard voor buitenlandse stages in alle andere Lidstaten van de E.U. (geen discriminatie) en kan als uitzonderingsmaatregel een oplossing bieden:

1. Bij afwezigheid van specifieke wetgeving in een andere Lidstaat voor de betrokken medische discipline (beroepstitel), kan er afgeweken worden van art 11, §3, 1° ⁵ mits:
  - de competente autoriteiten van het gastland (de andere Lidstaat) een officiële vraag daartoe met bevestiging van afwezigheid van de specifieke wetgeving gericht hebben aan de Belgische autoriteiten,
  - voorafgaand advies aangaande de concrete supervisor en structuur waar de stage zal plaatsvinden door de Hoge Raad Artsen die de context van de stage evalueert.

---

⁴ Een recente wetgeving van het G.H. Luxemburg volgt immers dezelfde logica ten aanzien van professionele stages in andere Lidstaten:

“Art.13 ...

*(2) Les enseignements cliniques effectués à l'étranger ne peuvent être effectués que sous la responsabilité d'un maître de stage disposant d'un agrément en tant que maître de stage pour études spécialisées en médecine délivré **par les autorités étrangères respectives** ».*

Loi du 31 juillet 2020 portant

1° organisation d'études spécialisées en médecine à l'Université du Luxembourg

2° modification de la loi modifiée du 29 avril 1983 concernant l'exercice des professions de médecin, de médecin-dentiste et de médecin-vétérinaire ;

3° modification de la loi du 28 octobre 2016 relative à la reconnaissance des qualifications professionnelles, *Mémorial A N° 662 du 5 août 2020.*

⁵ De voorwaarde van buitenlandse erkenning van de supervisor, stagemeeester of structuur.

2. De Hoge Raad adviseert om de maximale duurtijd van de buitenlandse stage tot één derde van het volledig stagetraject te behouden (art 11, § 2 M.B. 23.04.2014). Ook voor een discipline als arbeidsgeneeskunde (een Belgische niveau 2 titel), veronderstelt het uitreiken van een Belgische kwalificatie dat de kandidaat voldoende ervaring opdeed binnen de Belgische context en structuren.
3. De Hoge Raad Artsen voegde een andere problematiek toe bij de bespreking.

De Belgische niveau 3 titels worden in art. 11, §1 volledig uitgesloten van alle voorwaarden van het artikel.

Dit was in eerdere adviezen van de Hoge Raad Artsen nooit de bedoeling: er werd enkel gepleit om voor niveau 3 titels een integrale vorming (100%) in een andere Lidstaat te kunnen erkennen. De aanleiding was het ontwikkelen van een niveau 3 titel kindercardiologie, waarvoor maximale vorming in sterk gespecialiseerde centra van andere Lidstaten kan aangewezen zijn.

De andere kwaliteits- en veiligheidscriteria (bv de notificatie van art. 11, §4) en bepalingen voor de bescherming van de kandidaat (bv de overeenkomst voorzien in art. 11, §3, 2°) zouden ook voor niveau 3 titels moeten gelden.

De Hoge Raad Artsen stelt dan ook voor de niveau 3 titels enkel vrij te stellen van de maximale duurtijd (art 11, §2).

Met de meeste hoogachting,

dr. Patrick Waterbley
ondervoorzitter – secretaris
Hoge Raad van artsen-specialisten en van huisartsen